

WAT VINDEN DE VOGELS ZELF VAN EXOTEN ?

Binnenkort zal de Vogelwerkgroep Haarlem een discussie-avond voor alle leden organiseren om te komen tot een standpuntbepaling over de aanwezigheid van exoten in Zuid-Kennemerland en de Amsterdamse Waterleidingduinen. Exoten zijn organismen (in ons geval vogels) die door de mens met opzet of per ongeluk zijn geïntroduceerd buiten hun oorspronkelijke, natuurlijke verspreidingsgebied. Onder de titel "Geen vreemde vogels in de bijt", verscheen in nr. 5/1981 van het blad "Vogels" van Vogelbescherming een artikel over het standpunt van de Nederlandse Sectie van de Internationale Vogelbeschermingsraad m.b.t. exoten in ons land.

Ook in de vogelwereld zelf is discussie gaande over de aanwezigheid van exoten. De Nederlandse Vereniging van Vogels, u leest het goed, besteedde er onlangs een speciale vergadering aan. Deze vergadering geven wij hieronder graag volledig weer.

Redactie.

Verslag van de Vergadering.

De Nederlandse Vereniging van Vogels is in speciale vergadering bijeen. Zoals steeds is het gezelschap niet voltallig. De wintergasten zijn nog niet gearriveerd, terwijl van de zomergasten er al weer enkele soorten op terugreis zijn. Voldoende afgevaardigden van de soorten van de Nederlandse Avifauna zijn echter aanwezig om rechtsgeldige besluiten te kunnen nemen.

Het belangrijkste punt van de agenda betreft het functioneren van de ballotagecommissie. Een aantal afgevaardigden overweegt een motie van wantrouwen tegen het bestuur in te dienen, omdat het niet in staat blijkt een duidelijke mening te hebben over het in de commissie ingenomen standpunt om de heren H.B. Parkiet, N. Gans, C. Sarca en M.A. Eend niet als afgevaardigde namens hun soort toe te laten. Het belooft een felle discussie te worden. Zelfs de broers G. en K. Zilverreiger zijn aanwezig, ook de vaak ontbrekende afgevaardigde R. Wouw en V. Arend en de dames W. Stuit-Barmsijs, E. Gelekwikstaart en W. Staart-Rietzanger hebben acte de presense gegeven.

Op de eerste rij heeft de heer F.Zant plaats genomen; hij is van plan een stevig woordje te doen. Het verbaast de aanwezigen dat de afgevaardigde G.Klauwier ontbreekt.

Na de opening en de notulen geeft de voorzitter het woord aan de heer B.Valk, die het door de ballotagecommissie ingenomen standpunt zal toelichten. Hij is een scherpzinnig spreker, al kunnen niet steeds alle leden zijn verrassende wendingen volgen.

"U moet goed begrijpen", zegt hij, het gaat de commissie niet om de heren H.B.Parkiet, C.Sarca, M.A.Eend en

N.Gans persoonlijk. Natuurlijk hebben zij recht op een bestaan, zeker na al hetgeen hen overkomen is. Een fel protest tegen de mensen is op zijn plaats. Zij hebben niet geschroomd deze heren gevangen te nemen en jarenlang in vaak erbarmelijke omstandigheden vast te houden, ver van hun soortgenoten. Maar nog erger is dat dat ze door de mensen vervolgens hier, in dit land, zijn vrijgelaten, in een omgeving waar ze niet thuishoren. En dat niet alleen: de ruimte die wij hebben, wordt zoals u allen weet, alsmaar kleiner, het voedselaanbod beperkter. Daarom menen wij.....

Woedend is de heer F.Zant naar voren gelopen. "Draai er toch niet om heen", brult hij, huichel toch niet zo! Kom er maar recht voor uit, dat jullie nog het liefst mij er ook uit willen gooien! En waarom? Omdat ik eigenlijk ook een exoot ben, zoals jullie ons noemen. Ik voel me één met Sarca, Parkiet en N.Gans, ik wil de mening van de leden weten en niet van jullie commissie.

Het wordt onrustig in de zaal. De heer Z.Meeuw komt naar voren en grijpt de microfoon. Driftig hamert voorzitter G.Specht de vergadering tot rust. "De heer Valk mag uitspreken".

"Ik heb 't belangrijkste al naar voren gebracht", zegt deze. "De mensen hadden ze niet hier moeten brengen, maar daar kunnen wij niets aan doen. Ze horen niet in onze gebieden thuis en daarom kunnen ze nooit lid worden.

Voordat ik de discussie open, wil ik de mening van onze wetenschappelijke commissie horen, zegt de voorzitter. "Wie mag ik van

u het woord geven?

De heer Z.Kraai staat op. Alle leden kennen zijn slimheid. "Het gaat niet om mijn persoonlijke mening", zo begint hij, "Want jullie weten dat ik alle eitjes lekker vind, of ze nou exotisch zijn of niet. Maar ter zake. Onze commissie is verdeeld. Ik zal proberen beide standpunten uiteen te zetten.

Een deel van ons geeft de ballotagecommissie gelijk. Als wij de exotische nieuwkomers accepteren, kunnen ze misschien - kijk maar naar F.Zant's soortgenoten -

hier uitgroeien tot een grote nieuwe populatie. Zo gooien ze onze Nederlandse Avifauna in de war. De vogeldeskundigen onder de mensen willen daar niets van weten, hun deskundigen willen optreden tegen de exoten en jullie weten, wij moeten de mensen die van vogels houden te vriend houden, want al veel te veel mensen houden

geen rekening met ons. Zij vinden het in het belang van de natuurbescherming, dat onze vereniging die nieuwe leden niet aanvaardt. Ze wijzen erop, dat groeiende populaties van exoten de bestaande natuurlijke orde ernstig kunnen aantasten.

Maar een ander deel van onze commissie is het niet eens met de ballotagecommissie. Ze zeggen om te beginnen dat het de eigen schuld van de mensen is. Ze hadden onze exotische soortgenoten niet gevangen mogen nemen. Dat het onze ordegenoten gelukt is te ontsnappen en hier te kunnen leven, mag toch geen reden zijn ze nu te elimineren. Trouwens, dat zullen de vogeldeskundigen ook nooit goed kunnen uitleggen aan de gewone man, waarom hier wel de soort van N.Gans de hoek om mag en die van G.Gans niet. Als ze het echt zouden gaan doen, dus hard optreden tegen N.Gans, en C.Sarca en ga maar door, dan zullen ze daarmee in de ogen van het grote publiek de vogelbeschermingszaak veel schade berokkenen. De jagers, onze grootste vijanden, zullen daar munt uitslaan.

Er is nog een aspect aan deze zaak. Ons commissielid T. Tortel wees daarop. Hij zei: stel dat de mensen vijftig jaar geleden mijn soortgenoten in Turkije hadden gevangen en in Nederlandse kooien had gestopt. Als wij dan ontsnapt waren, was ik hier nu een exotische soort geweest. Maar nu we eigener beweging zijn gekomen - en heus, we zijn nu al een flinke populatie - horen we er gewoon bij. Dus kan 't best zijn dat ze bijvoorbeeld nu onze bij allen bekende R. Patrijs 't liefst zouden willen uitroeien, terwijl als R. Patrijs ooit uit zich zelf zou komen, al die deskundigen als gekken door het land gaan rijden met hun verrekijsers en notitieboekjes om hem ergens als eerste te zien. Wel, ik heb mijn woordje gedaan, zo besluit de heer Kraai zijn samenvatting.

Ik dank u wel voor uw heldere uiteenzetting, mijnheer Kraai, zegt de voorzitter. Wie van de leden mag ik nu het woord geven?

De heer H. Duif komt naar voren. "Ik heb van de heer W. Koning die lid is van de ballotagecommissie gehoord, dat ze het ook gehad hebben over landbouwschade die sommige van onze exotische vrienden zouden aanbrengen. Nou, dat vind ik meten met twee maten. Ik ben zelf ook niet vies van een graankorreltje, ook W. Eend kom ik nog wel eens tegen. Ik vind dat dus een dom argument van de ballotagecommissie.

Daar ben ik 't helemaal mee eens, roept mevrouw K. Mantel-Meeuw.

"En wat ik ook zo gek vind van de mensen is dat ze altijd zeggen dat de wereld niet zo verdeeld moet zijn. Zelf trekken de mensen zich ook niets van grenzen aan. Ze reizen overal naar toe, gaan in andere landen wonen. Ze halen mensen uit Marokko en Griekenland om hier te werken en die gooien ze er nu toch ook niet uit. Ik vind onze exotische vrienden eigenlijk onze gastarbeiders, ze hebben evenveel rechten, we kunnen ze niet laten barsten.

"Dames en heren", gilt de heer B. Valk nu, "begrijp toch waar 't om gaat. Wij moeten 't hebben van de vogelbeschermers. Als die dus niets willen weten van N. Gans en de andere exoten, dan is het in ons eigen belang ons daar tegen niet te verzetten. De mensen hebben nu eenmaal meer hersens dan wij, dus die weten het heus beter. Ik moet er niet aan denken wat er gebeurd zou zijn als de vogelvrienden onder de mensen er niet voor hadden gezorgd dat mijn soort beschermd werd.

De voorzitter schorst nu de vergadering voor een kleine pauze. De heer T. Valk maakt van de gelegenheid gebruik een muisje te verschalken, terwijl de heer G. Lijster op zoek gaat naar een wormpje.

Opeens komt met grote snelheid mevrouw B. Kieken-Dief aanvliegen. Een aantal leden had haar al gemist. Ze is duidelijk nerveus. "Let op allemaal," roept ze luid, er is een excursie van vogelaars op weg hier naar toe".

Dan moeten we wegwezen, zegt voorzitter Specht, anders gooien we hun Atlas-project door elkaar, dan zetten ze rondjes in blokken waar we niet thuis horen. Dames en heren, de hoofdelijke stemming wordt opgeschorst tot de volgende vergadering. Het bedrijf van P. Duif brengt de convocaties weer gratis rond, omdat hij nog steeds zo graag lid wil worden.

J.K.